

27 Afstemming (26) Vintage. Opruimen, weggeven, weggooien

In gesprek met de vergaarde waardevolle dingen in een leven

Harrie Regtering¹

02062023/13122023

Bruiloftsfeest gevierd. Testament getekend. Slechte kankeruitslag, starten met de laatst mogelijke chemokuur (cabazitaxel). De dood is nu echt wel van de bagagedrager afgekomen om het stuur in handen te nemen. Wissel van het pad van levenden naar het pad waarop zij lopen die gaan sterven. Het derde pad waar van de doden die met de levenden mee lopen is zichtbaar. *Die drie paden zijn een schilderij waard*. Op het tweede pad vonkt de bougie niet meer voldoende. Bij de bromfiets was dat vroeger een kwestie van schoonmaken met de staalborstel. Zonder vonken komt het leven niet meer tot scheppen. Dit is het draaiboek Vintage. Opruimen. Weggeven. Weggooien. Vóór het laatste verhaal².

De werktafel

Tallose brieven vanaf 1942 aan tante Piet liggen geordend naar thema op de werktafel, Ze opruimen betekent afscheid nemen van het gezamenlijke 'post-werkleven-traject'. Zij als literair biograaf van de door haar van kinds af aan bewonderde tante Piet, ik als haar onderzoeksassistent. Zie hoofdstuk 25 'Rue du Cheval Blanc 13'. Dat ook onafgemaakt blijft. Achtergrond van die biografie is de culturele elite in Frankrijk in de jaren '50 tot..? In het archief waar deze brieven naar terug gaan, dozenvol beneden in de kelder, is er nog heel veel meer van Philippe d'Argila, Dominique Aury en Jean Paulhan. En van zovele anderen uit hun netwerk met klinkende namen. Schilders, schrijvers, politici. Nieuwsgierigheid die onbevredigd zal blijven, net als het verlangen om samen ergens in een Frans huis op het platteland aan de biografie te werken.

De tekentafel

De (na- of vooroorlogse?) tekentafel uit de motorenfabriek. Met een eikenhoutenblad van 3 meter, 1 meter diep en 1,25 meter hoog. In het midden een console met 6 laden (60x100) om de tekeningen in te bewaren. Aan weerszijden daarvan twee werkplekken met ieder genoeg bureauimte. Zelfs de karakteristieke tekenstoel is er nog.

De Gios Torino Super Record

Toch echt wel een *vintage* fiets van waarde (jaren '70), kijk op Marktplaats, symbool van grote winnaars in de grote ronden

De duivenklok

De duivenklok (rond 1960, hout, mechanisch, met sleutel) was lange tijd onbetaalbaar voor mijn vader. We fietsten zo hard mogelijk met de wedstrijdritten van de postduiven naar het eind van de Kastanjelaan om ze bij een bevriende postduivenhouder te kloppen. Dan had je al verloren. Dat veranderde met de eigen klok. De '34' en de '37' waren zulke goede postduiven dat ze op een nacht uit het hok gestolen werden. Er is een duivenklok-museum.

¹ regte061@planet.nl; www.watknietbegrijp.nl

² "Verhalen" in de haven = een schip verplaatsen zonder zeilen te gebruiken (Deen, *De duiker*, 2023). Vijf componenten van schrijven: stijl, ervaring, onderzoek, observatie; verbeeldingskracht, (Joke van Leeuwen, VK 10 juni 2023).

Singer naaimachine

Handaandrijving. Ik weet niet beter dan dat die in huis was, terwijl moeder echt geen naaister was. Het traponderstel is bij een verhuizing verdwenen. Werkt prima. De nieuwe eigenaar is: Ineke!

Thorens TD 160 draaitafel

Voor de Thorens draaitafel (uit 1975) is een nieuwe aandrijfsnaar gekocht. Topkwaliteit, een 'merk' op audio gebied. De draaitafel is nog steeds aangesloten op de eveneens zo oude Nikko tunerversterker. De boxen kraken en vallen soms weg. De in 1972 gekochte platen Mahler 1 van KCGO/ Haitink en Chopin/Argerich zijn alweer gedraaid, net als de trompetconcerten (Haydn) en June 1 1974 van Brian Eno e.a. Klassieke elpees in dubbel opzicht. Mijn broer heeft belangstelling.

Grundig Aoste hoekmuziekmeubel

Jaren '60: platenspeler, radioversterker en boxen in één hoekmeubel, pronkstuk. Dit roept herinneringen op. Mijn vader zit een jaar voor zijn dood met zijn rug tegen de verwarming in het kamertje en legt met zijn blinde ogen platen op de speler. Troost. Aangeschaft in mijn Brinkman & Germeraad tijd (1966-1969), met korting voor mijn ouders. Het staat nog steeds beneden, speelklaar. Goed geluid.

Philips Automatic 'Leonardo-Luxus- Truhe Vollautomatic' (GD293-00;42250)

Eind jaren '50, begin jaren '60? Glanzend. Met deurtjes, een grote luidsprekerbox eronder en een zwartwit tv erin (doet het niet meer). Heeft altijd in mijn werkkamer gestaan. Twee keer op het deurtje kloppen, zei mijn vader tegen kleine kinderen (en dan drukte hij onopvallend op het knopje aan de zijkant – grote schik). Beide meubels zijn wellicht iets voor een echte verzamelaar. Eens rondkijken of die te vinden is.

Boeken en tijdschriften

Op een bijzettafel liggen Nietzsche, Benjamin en Adorno bij elkaar. Opengeslagen boeken met passages waar nog iets mee moet. Met kopieën van artikelen uit boeken of tijdschriften. Zoals een vertaling uit begin '80 door Michel van Nieuwstadt van een stuk over mimesis en rationaliteit uit de *Ästhetische Theorie* van Adorno. Geïnfecteerd geraakt door de dialectiek tussen beide en die altijd blijven koesteren. Al opruimend wel weer een dag aan besteed. Conceptueel verstandige grenzen overschrijdend en de prijs betaald van niet weten en stamelen. Dat toch als opbrengst zien die de rationaliteit bevordert. Het in een bepaalde tijd als praktisch waar beschouwde (waarin 'slechte' mimesis ook een rol speelt) als het in wezen praktisch nog onware, want nog mensen uitsluitende en exploiterende, blijven bestrijden. De woekering van investeren, speculeren en gokken tot staan brengen. Als dat ooit lukt. Op andere tafels liggen andere 'karresporen'.

Literatuur Er is ook een 'McEwan cirkel' rond. Hij maakt het gemakkelijk. *Lessen*, zijn laatste en veel te dikke roman blader ik vanaf bladzijde 300 naar het einde. Nooit gedacht dat een vanaf '*De laatste dag van de zomer*' (1975) door mij zo hoog geacht schrijver in het literair verwoorden van het levensgevoel van tijdgenoten, zo'n mormel van een boek kon schrijven. Bijna een zelfdoding van een auteur die decennia lang het tij en zijn publiek mee had en daarvan inziet hoe hem dat tot de auteur heeft gemaakt die hij *niet* wilde worden. De sympathieke poging

om de wereld in een verhaal te vatten mislukt. Misschien is zelfs dat opzet. Is *Lessen* een 21^e eeuwse 'Buddenbrooks', vermengd met al die andere groten (Joyce, Musil, relatief onbekende schrijvers en dichters). De woorden vlogen tijdens het lezen langs me heen in plaats van me als lezer te boeien. Stapels Franse en Duitse oudere literatuur.

**Geschiedenis,
sociologie,
psychologie,
bedrijfskunde,
veranderkunde**

De dikke geschiedenisboeken nooit meer ter hand nemen: Huizinga (Middeleeuwen), Romein (Azië; Europa), Schama, Jansen/Ankersmit; een paar prachtige **dikke Duitsers: Roeck over de Renaissance, Osterhammel over de 19^e eeuw**. Voeg daar Conrad over de cultuur van de 20^e eeuw aan toe en daar mag je *The Free World* van Menand ook toe rekenen. De sociologie klassiekers, veel oude meuk in de wijsgerige sociologie (Bouwman). Onderwijs sociologie. Arbeids sociologie. Freud, Jung, de Utrechtse school, de Belgen; alles van vrienden op elk vakgebied

Filosofische bibliotheek

De boeken van R.F. Beerling – verzameld en gelezen om wellicht een proefschrift aan te wijden – en van Goudsblom (*Nihilisme en Cultuur; Vuur en beschaving, Reserves*). Niet goed genoeg in het combineren van filosofie en wetenschap. Buitenspeler die lekker zijn eigen ding wilde doen en dan wel zag of het in de doeltreffende patronen met anderen paste. Deel 3 van de MEW (*Deutsche Ideologie*), deel 23 (*Das Kapital*, Erster Band), deel (*Verzeichnis*) liggen er ook. Alle delen van *Marx Engels Werke* in de kast. Met boeken van en over Marx **kun je een kist vullen**. Hoe ver kom je als je alle in die boeken gemaakte onderstrepingen achter elkaar zet? Bewijs dat mijn ogen aan de tekst kleefden en de onderstreping mijn kleefsel moest voorstellen. Andere kisten met *Verzamelde werken* (of 'veel') en erbij horende secundaire literatuur. Met sporen van verricht leeswerk, niet meer maagdelijk:

Verzamelde werken

Plato en Aristoteles (Loeb Classics)

Kant

Fichte

veel Hegel

Schopenhauer

Nietzsche (zelfs in twee edities GS)

Freud

veel Russell

Benjamin

veel Wittgenstein

veel Merleau-Ponty

veel Adorno

veel Heidegger

veel Jaspers, Arendt

Op 12 juni, de 1^e cabazitaxel chemo dag; besluit ik *Zeit der Zauberer* weer mee te nemen naar het ziekenhuis; ik was tot p.209 gekomen en lees daar verder over de filosofieopvatting die de liefde een nog heftigere beleving van enkeling zijn (Heidegger) dan wel van het met de ander gedeelde bestaan (Jaspers, Arendt) doet zijn

veel Gadamer

veel Habermas

veel Taylor

veel Nussbaum

De geschiedenis van filosofie

Tijdschriften

Tijdschrift voor Filosofie (bijzonder vanaf 1960 tot en met 2023!)

Gesellschaft (Suhrkamp 1-14)

Krisis (jaargang 1, nr. 1, 1980 tot en met 2007)

Filosofie in Bedrijf (1995-2007)

Tot slot

Strips. Waarvoor altijd wel belangstelling is: strips die iedereen ook altijd al heeft. Wat is een ziekbed zonder Suske en Wiske, Asterix, Blake & Mortimer, Guust Flater, Lucky Luke, Kuifje, Dan Cooper, Biggles, de familie Doorzon, Donald Duck, Agent 027

Archiefkasten met bedrijvigheden in en buiten de universiteit en soortgelijke kennisinstituten leegmaken

Stekker uit het hypersubject wतिकnietbegrijp trekken – het is ongeveer 250,000 kB in een digitale ruimte (valt dus best mee qua in beslag genomen ruimte en in aantal pagina's)

Wतिकnietbegrijp is het realisatiestation waar de kilobytes worden getransformeerd in beelden, symbolen cijfers, letters, woorden, zinnen en hoofdstukken. En omgekeerd.

Gestamelde werken en XXVII dagboeken als bestaansgrond en zelfopvoedingsbewijzen, onderleggers van alles wat in de publieke ruimte als wतिकnietbegrijp wel te lezen is.

Afscheid nemen

www.mdohmen.nl/202305202256887/voorharrieenannemiek/sprakeloos.mov